

KAJ JE FUNKCIONALNO UČENJE

Funkcionalno učenje je integriran terapevtski pristop, ki je zasnovan je na igri normalno razvitega otroka do 2. leta starosti. Z igro otrok razvija miselne procese, ki mu omogočijo razmišljanje in s tem reševanje problemov. Nekateri otroci te miselne procese in z njimi povezane veščine zaradi posebnosti v razvoju razvijejo počasneje in ob tem potrebujejo pomoč odraslega, ki otroka po potrebi vodi.

Avtorji metode funkcionalnega učenja K. Stroh, T. Robinson in A. Proctor so te miselne procese poimenovali učna orodja. Razvoj teh učnih orodij je temelj za nadaljnje učenje in razvoj otroka. Osnovna učna orodja so:

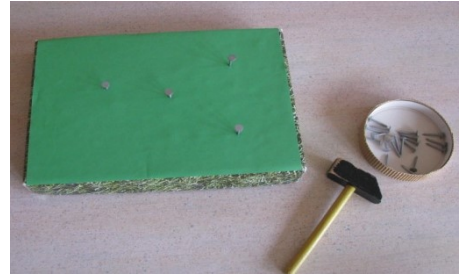
1. Nameščanje

Nameščanje vključuje pobiranje in prestavljanje stvari. Poznamo veliko različic: od pobiranja predmetov in njihovega nameščanja nekam drugam (npr. v posodo) do nameščanja v vrečke, natikanja na navpično stojalo in postavljanja majhnih predmetov v škatle s pokrovi z navojem. Dejavnosti enostavnega nameščanja so namenjene izboljšanju usklajenosti gibanja telesa, urjenju pozornosti in koncentracije in razvijanju fine motorike roke in prstov.

2. Udarjanje in čečkanje/risanje

Udarjanje je povezano z razvojem malčkovih rok in vodi v ritmično gibanje celega telesa in rabo obeh rok. To je osnova otrokove sposobnosti prijemanja, držanja in uporabe pripomočkov (npr. žlice, kladiva, palic, pisal). Za udarjanje uporabljamo škatle, pločevinke, ksilofone, palice, bobne, kovinske pločevinke, zvonce. Za prehod od udarjanja k uporabi pisal lahko otrok s palico »čečka« po pesku, ki smo ga v tanki plasti razporedili po pladnju. Postopoma z otrokom preidemo na čečkanje na papir, povezovanje pik in risanje.

3. Postavljanje v pare

To je iskanje enakega, združevanje dveh enakih predmetov. Za razvoj veščine postavljanja v pare je zelo pomembna otrokova sposobnost kazanja s kazalcem. Pri otroku s tipičnim razvojem je to ena izmed prvih predgovornih kretenj, ki se pojavi spontano. Nekatere otroke pa je tega treba naučiti.

Za postavljanje v pare si naredimo zbirko parov raznovrstnih predmetov, ki jih najdemo doma in v naravi. Kasneje pa v igro uvedemo kartice parov preprostih slik (npr. oblik, predmetov). Ko otrok veščino postavljanja v pare dobro usvoji, se lahko z njim igramo igre s kar-

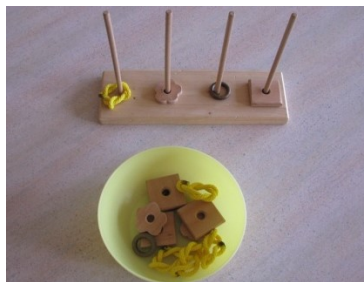
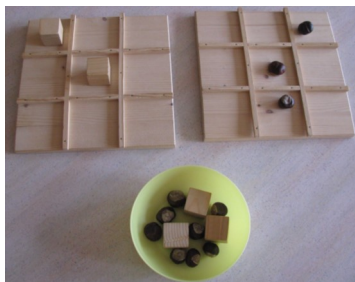

tami kot so Črni Peter in Spomin.

5. Razvrščanje

Pri razvrščanju otrok oblikuje skupine predmetov glede na določen kriterij: istovrstnosti, barvo, velikost,.. Najprej čajo konkretne predmete, postopoma pa preidejo na predmete narisane na karticah.

6. Zaporedja

Otrok začne z nameščanjem kock v vrsto (nizanje). Postopoma v zaporedje uvedemo dva in več predmetov oz. kartic z risbami predmetov. Te postavljamo v vrsto v nekem ritmičnem zaporedju.

7. Gradnja s kockami

Zlaganje kock je postavljanje kock v različne položaje. Otroku za gradnjo ponudimo različne kocke.

Pripravila: **Anita Zadavec**, specialna pedagoginja

Predšolski oddelki s prilagojenim programom

Kontaktna številka: 040-62-62-88

Spletna stran: <http://www.popp-maribor.si/>